

6417 1ste Beh. af Lovf. om Forand. i Best. i danske Lovs 2—23—11 m. m. 6418

Tiende, saa at altsaa den Afgift, som det skulde yde, ikke kom som et Paalæg for dem, men gennem en meget lempelig Tiendeafløsning i Form af en Løttelse for de andre, og det, som da savnes i det Besløb, som ellers burde være indkommet ved en saadan Præstetiende-Afsløsningslov, maatte da erstattes ved en almindelig Afgift. Jeg vil tilføie, at der selvfølgelig er adskillige andre Bestemmelser, som burde tages for at sikkre visse andre Klasser af Medborgeres Net overfor et saadant Forhold, men det er jo en Selvfølge, at en Sag af saa stor Betydning maa træve en ganske anden Overveielse end den, der kan gives den ved en 1ste Behandling af det her omhandlede Lovforslag i en Session, som er saa nær ved sin Slutning. Jeg berører kun dette, men tror, at med al mulig Overveielse til alle Sider vil man ad denne Vej virkelig kunne naae til at faae paalagt de vedkommende Sædegaardsetere, som ubilligt have været fritagne for den lovbefalede Byrde, en Erstatning for denne Frihed. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling som en Erkjendelse af den Grundtanke, som ligger i det, skjøndt ikke med noget Haab om — og det nærer den ærede Forslagsstiller vist heller ikke selv — at se Sagen fremmet i denne Session endog for Folkethingets Vedkommende.

Winther: Den ærede Conseilspræsident sagde, at han ikke troede, at denne Sag kunde ordnes ad den Vej, som her er paapeget, men at det derimod maatte ske ved en Tiendeafløsning. Jeg veed ikke, om den ærede Conseilspræsident vil være bedre fornøiet med den Ordning, der nu blev foreslaaet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), det skal jeg lade staa hen; det kan dog gjerne være, at de Vedkommende kunne blive trufne ligesaa meget ad den Vej som ad den ved mit Lovforslag foreslaaede. Jeg har imidlertid anset det for rigtigst at gaa ligefrem til Sagen, og det er da en Selvfølge, at naar Lovfor-

slaget om Afløsning af Tienden i det Hele foreligger, saa er der ikke her ved dette Lovforslag paatænkt at paalægge en uafsløselig Afgift. Netop paa Grund af de Bestræbelser, der ere fremkomne for at faae Tienden afsløst, har jeg tænkt mig, at det vilde være selvfølgeligt, at de Afgifter, der saaledes bleve paalagte — og som ere en Substitution for Ydelse i Genhold til den gamle Tiendepagt, som er suspenderet ved Lov, og hvor altsaa Suspensionen ogsaa kan hæves ved Lov — ogsaa vilde blive at tage med ind under Afsløsningsloven i det Hele under de samme Regler, som vilde blive at følge ved en almindelig Tiendeafløsning. Den ærede Minister indlod sig ikke paa Enkelthederne i Erven; imidlertid har det været mig kjær at høre, at han finder, at det ikke er nogen overdreven Afgift, som man derefter vil komme til at fordrø af de Paagældende. Det er altsaa en Anerkjendelse af, at der er vist Billighed i saa Henseende ved Lovforslagets Afstæelse, og dette er mig saa meget kjærere at høre, som der netop ifjor fra Indenrigsministerens Side blev gjort særdeles stærke Paastande i modsat Retning, naaget det ikke er meget Betydeligt, der er forandret i Lovforslaget, som det nu foreligger, fra den Stillelse, hvort det forelaa ifjor. Det blev sagt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at det vilde være mindre rigtigst at paalægge Tiende nu, da man tænker paa at afløse Tienden for andre Tiendomme i Landet. Men her er aldeles ikke Tale om at paalægge Tiende, heller ikke om at paalægge en ny Afgift i Stedet for Tienden; her er kun Tale om igjennem en Lov at bestemme, hvor stor den Afgift skal være, som vedkommende Ciere ere forpligtede til ved Lov at yde, og over hvis Størrelse de selv kunne raade, idet der er givet dem Frihed til selv at ansætte sig til denne Skat. Det er altsaa ikke Andet end en Omregulering, om man vil, et Forsøg paa at borttage den Frivillighed, der maaske paa flere Steder kan have ført til en ubillig Formind-